

The Hermeneutics of The Atmosphere of Fear

Fatemeh Shabani^{1*}, Ali Asgharzadeh²

Architecture graduate student, Islamic Azad University of Nour, (Fatemeh.shabani493@gmail.com)

Faculty member, Islamic Azad University of Nour, (Ali_asgharzadeh4@yahoo.com)

Abstract

Past Architects just sought further greatness and glory. Further heights, bigger harness, all and all were for achieving further glory and greatness. Among this, there is no difference between eastern and western architecture; From Takht-e Jamshid to Total mosques and Eilkhani buildings, and from Greek architecture to Rome and the Gothic. But why? Certainly, its main reason was to create a fear of the superior. Glory and greatness is not achieved without fear and apprehension. But in the modern art, the fear is not a factor to achieve glory; rather, the fear itself is of interest. Fear and apprehension are attractive for humans. This is not limited to artistic work, and we know that one of the most attractive human recreations is also to reach the fear stage and this tendency and motivation typically further exists further in adolescent and young age-groups than other age groups. In recent years, many efforts have been created in different artistic fields, also, regulating this feeling has been done, most of which have failed. The present paper takes a brief look at terror climates and architecture climates, and its contribution is to create an atmosphere with terror and fear content. And mutually the converse is true too, meaning that by achieving factors and components that stimulate the sense of fear, we would be able to establish atmospheres which lack this sense.

Keywords: Fear and Terror, Human Perception of the Atmosphere, Human Unconsciousness, Suspension Climate, the Gothic Architecture, Expressionism

هرمنوتیک فضای وحشت

فاطمه شعبانی روشن^{۱*}، علی اصغرزاده^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، (Fatemeh.shabani493@gmail.com)

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، (Ali_Asgharzadeh4@yahoo.com)

چکیده

معماران گذشته تنها به دنبال عظمت و شکوه بیشتر بنا بوده اند. ارتفاع بیشتر، دهنه‌های بزرگتر، همه و همه به خاطر رسیدن به جلال و جبروت بیشتر بوده است. در این میان تفاوتی بین معماری شرق و غرب نیست. از تخت جمشید گرفته تا مساجد جامع و بناهای ایلخانی و از معماری یونان تا روم و گوتیک. اما دلیل این امر چیست؟ مسلماً دلیل اصلی آن ایجاد ترس از مافوق بوده است. شکوه و جلال بدون ایجاد ترس و دلهره حاصل نمی شود. اما در هنر مدرن ترس عاملی جهت رسیدن به جلال نیست بلکه خود ترس مقصود است. ترس و دلهره برای انسان جذاب است. این امر محدود به آثار هنری نیست و می دانیم که یکی از جذاب ترین تفریحات انسان نیز رسیدن به مرحله ی ترس می باشد که این گرایش و انگیزش حس ترس معمولاً برای گروه سنی نوجوان و جوان بیشتر وجود دارد. در سال‌های اخیر تلاش‌های زیادی در عرصه‌های مختلف هنری ایجاد و قانونمند کردن این حس صورت گرفته که اکثراً با شکست مواجه شده است. مقاله پیش رو نگاهی اجمالی به فضاهای وحشت‌آفرین و فضاهای معماری و کمک آن به خلق فضایی با مضمون ترس و وحشت می‌باشد. و متقابلاً عکس آن نیز امکان‌پذیر است، به این معنی که با دستیابی به عوامل و مولفه‌هایی که سبب انگیزش حس ترس و وحشت می‌شود قادر به خلق فضاهایی عاری از این حس خواهیم بود.

واژه‌های کلیدی: ترس و وحشت، ادراک فضا، ناخوابگاه انسان، فضای تعلیق، معماری گوتیک، اکسپرسیونیسم